

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 657/2018
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислав Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Василије Милош адвокат из ..., против туженог Индустрија скроба „Јабука“ А.Д. из Панчева, чији је пуномоћник Александра Смилевски адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4362/16 од 15.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 4362/16 од 15.11.2017. године у првом и трећем ставу изреке и предмет у том делу **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби тужиоца.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4362/16 од 15.11.2017. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Панчеву П1 138/14 од 18.10.2016. године у делу става првог изреке тако што је поништено као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду број ... од 28.09.2011. године којим је тужиоцу престао радни однос и тужени обавезан да врати тужиоца на рад у року од осам дана од дана пријема пресуде. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Панчеву П1 138/14 од 18.10.2016. године у преосталом делу става првог изреке којим је тужени обавезан да тужиоца врати на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми и радној способности, и у том делу тужба одбачена. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка, садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Панчеву П1 138/14 од 18.10.2016. године, и тужени обавезан да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 405.000,00 динара у року од осам дана од дана пријема пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 308. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог основана.

Првостепени суд је одбио тужбени захтев којим је тужилац тражио поништај решења туженог број ... од 28.09.2011. године о отказу уговора о раду због непоштовања радне дисциплине прописане актом послодавца - Правилником о поштовању радне дисциплине и правилима понашања. Тужилац је код туженог обављао послове ..., по уговору о раду на неодређено време од 27.03.2009. године. По налажењу тог суда, тужилац је својим понашањем прекршио одредбе наведеног општег акта, тако што је 24.02.2011. године пушио приликом истовара робе у предузећу „...“; дана 25.06.2011. године се, приликом испоруке робе, неовлашћено шетао кроз погоне предузећа „...“, иако је био упозорен да то није дозвољено; дана 29.07.2011. године приликом истовара робе у предузећу „Бени плус“ из Нишке бање утврђена несагласност количине робе наведене у превозници и испоручене количине.

Другостепени суд је након одржане расправе преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев - поништио означено решење о отказу уговора о раду и наложио туженом да врати тужиоца на рад. По налажењу тог суда, у односу на радњу од 24.02.2011. године, која је тужиоцу била стављена на терет, истекли су рокови предвиђени чланом 184. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“, број 24/05 и 61/05) - три месеца од дана сазнања за чињенице које су основ за отказ уговора о раду и шест месеци од наступања тих чињеница, јер је решење о отказу уговора о раду донето 28.09.2011. године. У односу на другу повреду радне дисциплине, која је по означеном решењу учињена 25.06.2011. године, другостепени суд је утврдио да наведеног дана тужилац није вршио превоз робе, да је тужилац превоз робе вршио 28.06.2011. године, али да тужени није доказао понашање које представља непоштовање радне дисциплине - да се тужилац неовлашћено шетао кроз погоне предузећа којем је испоручивао робу и да је на забрану таквог кретања био упозорен. Коначно, по становишту тог суда, тужени није образложио разлоге због којих је настало неслагање у количини и квалитету робе испоручене предузећу „Бени плус“ из Ниша, нити је доказао да је иста последица понашања тужиоца - да је тужилац сипао воду у робу коју је превозио.

По налажењу Врховног касационог суда, основано се ревизијом указује на недостатке утврђеног чињеничног стања које се, као разлог за ревизију предвиђен чланом 407. став 2. ЗПП, може користити у случају када другостепени суд преиначи првостепену пресуду и одлучи о захтеву. Ревизијом се овај разлог побијања другостепене пресуде првенствено односи на повреду радне дисциплине учињену 29.07.2011. године.

Тужилац је означеног дана, као и недељу дана раније (22.07.2011. године), вршио превоз робе - високофруктозног сирупа за Предузеће „Бени плус“ из Нишке Бање у количини од 23.020 кг наведеној у отпсеници. Превоз је вршио камионом - цистерном на коју није била стављена плomba. Мерењем у месту испоруке установљена је већа количина робе од наведене у отпсеници, у износу од 23.120 кг. Контрола количине испоручене робе вршена је зато што је прималац, рекапитулацијом утрошених сировина након испоруке од 22.07.2011. године, установио неслагање количине примљеног и утрошеног сирупа у производном процесу, јер је због ниже концентрације и лошијег квалитета сировине утрошена већа количина код израде финалног производа. Разлика између количине утовареног и истовареног сирупа настала је додавањем течности - воде, што снижава његову концентрацију и утиче на квалитет (исказ сведока ББ, дипломираног ... запосленог код туженог). По уговору о

раду, у опису тужиочевих послова је и материјално задужење за робу коју превози, што значи да он има статус рачунолагача и дужан је да испоручи робу у оној количини која је наведена у отпремници.

Имајући изложено у виду, за сада се не може прихватити закључак другостепеног суда да се, у ситуацији кад је роба тачно измерена а прималац прихватио „Франко“ испоруку, евентуално неслагање тиче другачијег обрачуна специфичне тежине робе и да се не може приписати понашању тужиоца.

Разлика у количини робе коју је тужилац задужио код туженог - испоручиоца и количине коју је испоручио примаоцу је утврђена мерењем у месту испоруке (искази директора предузећа - примаоца робе и лица запосленог код тог предузећа на радном месту технолога) и не може се по логици ствари објаснити другачијим мерењем специфичне тежине робе. Робу је превозио тужилац, камионом - цистерном на који нису стављене пломбе. Појава разлике у количини преузете и испоручене робе настала је додавањем воде (исказ технолога туженог и исказ тужиоца од 27.11.2012. године), а на тај начин је измењен квалитет робе - сировине, високофруктозног сирупа који прималац користи у својој производњи и који зато мора бити утрошен у већој количини од потребне.

Неприхватљивост оваквог закључка другостепеног суда произилази из неправилне оцене изведених доказа - исказа странака и саслушаних сведока, односно битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП у вези члана 8. ЗПП, учињене у поступку пред другостепеним судом.

Из тих разлога, другостепена пресуда је морала бити укинута и предмет враћен другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби тужиоца.

У поновном поступку другостепени суд ће, поновним извођењем доказа на расправи и њиховом оценом извршеном у складу са чланом 8. ЗПП, поуздано утврдити чињенице битне за одлуку за поништај решења о отказу уговора о раду, нарочито оне које су у вези са настанком разлике у количини преузете и испоручене робе примаоцу, предузећу „Бени плус“ из Нишке Бање.

Укинута је и одлука о трошковима поступка, као споредном потраживању које зависи од успеха странака у спору.

Сходно изложеном, на основу члана 416. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић